

TIMES & COLT

OBČASNÍK KAMARÁDŮ STARÉ ŘEKY

Text: Baron, Kapr, Noha,

34

18. února 2023

Egi, Prcková, Ríša, Panák

© KSŘ Beroun - neprodejné

Kamaráde, kamarádko.

Je to již 40 let, co Nadace pro Srandy a Legrace Kamarádů Staré řeky poprvé spustila fenomenální stroj času. Rok co rok jste se s námi mohli zúčastnit už zapomenutých a přesto převratných historických událostí, dokonce navštívit s námi mnohá exotická místa. Tento rok naše cesta do minulosti nebude tak dlouhá.

Letos jsme pro vás připravili Tradiční kostýmový ples, který bychom v podstatě mohli nazvat „Trampské šibřinky“. Jak nám říká naučný slovník, jedná se o tradiční masopustní zábavu s určitým rázem.

Tudíž zvolili jsme pro tentokrát ráz: „Tramp, čundr a rekreace - to je základ pro legrace“. Toto téma není nikterak ohraničeno a tak je dovoleno takřka vše. Zalovte proto ve své paměti a pokud vám to vaše ego či vaše squaw dovolí, ponořte se do víru zábavy.

Přispějte svým kouzlem, písničkou či taškařicí a zapojte se také do šibřinkového reje a pobavte své kamarády!

Jen si dovoluujeme předeslat, že rozdělávání ohniček je přísně zakázáno, parketám to nedělá dobře. Apropos, nestřílejte na muzikanty, dělají co mohou!!!!

35 balónů za 40 let. Jak to vlastně všechno začalo?

Bylo to v roce 1982 na potlachu. Táborák už pomalu dohasínal, sem tam někdo vystrčil hlavu ze spacáku, aby pověděl nějaký frk posledním vytrvalcům, kteří si střídavě hráli záda nebo nohy a Jerry Jojo s Rafikou se domlouvali o příštích akcích.

Jojo vzpomínal na házenkářský bál v Plzenci, kde je vždycky velká sranda a mohli bychom tam společně vymyslet nějaké ptákoviny. Když si ale spočítali, kolik by nás tam bylo, tak už by tam ti házenkáři ani nemuseli být. A Manka Nikotinka, která tajně poslouchala, aby jí nic neuteklo, plácla tak trochu od boku: „Tak uděláme bál vlastní, úplně podle naší chuti.“ „No jo, ale kde, tak zní otázka“, opáčil Rafika. „To je úplně jednoduchý, přece u nás na dálnici. Sál, kuchyně, kantýna, spaní pro přespolní.“

A bylo to. Téma, jak jinak, „Tenkrát na západě“. A když to začalo, přicházeli první kovbojové, bankéři v cylindrech, dámy v róbách, s klobouky a kabelkami ze stejné látky. Byli jsme z toho dojatí skoro až k slzám. Přenesli jsme se z tehdejší mizérie do jiného světa. Cestovali jsme na křídlech fantazie i časem. A tak bylo to i na všech dalších bálech.

TREMPSKÉ ODDECHOVÉ HNUTÍ

Kolik legrace a zábavy jsme si za ty roky užili! Hlavně při vymýšlení námětů, scének a kostýmů, při zkouškách... To vše jsme dělali a děláme hlavně pro sebe a pro radost kamarádů.

1983 - Tenkrát na západě

1984 - The Dance Night On The Old River

1985 - Austrálie – severní teritorium

1986 - Hollywood – natáčení velkofilmu „V pravou půlnoc“

1987 - Hollywood – předávání Otomarů za film „V pravou půlnoc“

1988 - Excelsior – návrat zlatokopů

1989 - Konec války Sever proti Jihu

1990 - Prokopání panamského průplavu

1995.-.Valná hromada společnosti Whiskola

1996 - Poslední pražec na trati Union Pacifiku

1997 - Slavnostní převzetí Aljašky

1998 - Konec Habsburského dobrodružství v Mexiku

1999 - Chicago – otevření jatek

2000 - To všechno odnes čas

2001 - Povstání na Krétě

2002 - Závod parníků na Mississippi

2003 - Dobrodružství šesti trampů - Vzpouora na parníku Primátor Ditrich

2004 - Poklad na Stříbrném jezeře

2005 - Na Bělehrad

2006 - Loupežnický večer

2007 - Vzpouora na lodi Bounty, Tahiti-iti

2008 - Titanic vyplouvá

2009 - Staré pověsti trempske

2010 - Mafie v Chicagu

2011 - 45 let osady

2012 - Potlach v Kostnici

2013 - Osadní volby

2014 - Velká lihová revoluce

2015 - Povstání na Chodsku

2016 - Zlatá šedesátá – 50 let KSŘ

2017 - Starci na chmelu – nachmelení starci

2018 - 100 let trampingu

2019 - Svobodná republika Žižkov

2020 - Je na západ cesta dlouhá

2021, 2022 - svině korona, 🌪️🤔🌪️🤔🌪️🤔🌪️🤔

2023 - Rekreace TOH - countrv bál

(Bály v letech 1991, 1992, 1993, 1994 se také konaly, ale už byly pro širokou veřejnost, nevydávaly se na nich noviny Times a Colt, doprovodný program byl omezený nebo žádný, prostě normální countrv bál... (pr)

Osadní zprávy:

Sakra to to utíká!

Sakrovat se nemá, ale tohle je už fakt ke vzteku. Předloni nás zmasíroval covid, takže ani bál, ani potlach, ani Berounka, spoustu akcí zmizelo v propadlišti dějin.

Jen to trochu polevilo a někteří osadníci vyjeli na Tyterušky, rozhořel se další průser, to když zase světoví mocipáni začli řinčet zbraněma. Fuj! Jako by se lidé nedokázali počít.

Ale život jde dál. Kovid zmizel z prvních stránek novin, odložili jsme náhubky a začali jezdit a hrát skoro jako dřív.

Nejprve na Vítání jara, které jsme spojili s oslavou svátku Josefu.

Začátkem března jsme vyrazili předat dary Šamanovi - Honzovi Rybáčkovi, který s Honzou Vyčítalem stál u zrodu Hejkalů. Řádně jsme jeho 80.narozeniny oslavili a popřáli pevné zdraví

V březnu jsme stihli ještě Setkání osad na Barče.

Začátkem dubna jsme stačili popřát kamarádovi Petrovi alias Kepimu, který je spoluzakladatelem vodáckého maratonu na Berounce i Vánočního pochodu Kamarádů Staré řeky.

3.dubna 2022 oslavil krásných 85. let.

Gratulujeme!

Pro osadu bylo ctí, že jsme byli pozváni na znovuzrozený salonní potlach Tonyho Linharta - POCTA TRAMPSKÉ PÍSNÍ, kde jsme si zahráli vedle takových muzikantů, jakými jsou Roman Horký, Jan Matěj Rak, Franta Vlček, skupina Pacifik i známou Samsonovou partou Hop Trop.

To už bylo jaro v plném proudu a my jsme mohli na osadním srubu oslavovat Čarodějnice (dříve ohně míru)

Opět paráda, tentokrát nás nezklamaly a opět zakroužily údolím.

A pak se s potlachy a výročními ohni jakoby roztrhnul pytel.

Na Modrém orlu v Anině to bylo jako na Světovém potlachu, sešli se opět kamarádi z celého světa hrálo se nejen na kytary, ale i gorodky a zpívalo, až se Šumava třásla.

Na Albatrosu bylo veselo, oslavili jsme narozeniny kamarádky Olinky. Rovněž setkání s kamarády na Pelechu ČERNÉ PERLY bylo nádherné. spolu s Kouřáky, Marko Čermákem, Vladkou i ostatními kamarády jsme si pochutnávali na dobrotách od kamarádů Medvědu.

Ale pak jsme se museli začít věnovat rychle rostoucí vegetaci v našem Údolí zatracených.

Nejprve bylo nutno opravit sekací stroj u kamaráda Jarďy na Malé Bukové.

Nakonec se podařilo louky posekat, pohrbat i uklidit a i legrace se užilo. Stačili jsme si zaskočit do pivovaru Berounského Medvěda, kam nás pozval Jula, neboť se uvázal, že bude pomáhat s organizací „Modrého Berouna“, tedy původně bluegrassové a country scény, které se věnoval i Jirka Klábr.

No a pak už bylo léto v plném proudu. Spojené osady hořovické nás pozvaly na výroční oheň na Dawson na Radnickém potoce, zajeli jsme na setkání u Hromádků do Třebaně kde jsme si krásně zahráli a zavzpomínali s Jirkou a Evou i se starou vodáckou partou.

Muzejní potlach v Jílovém byl jako obvykle přehlídkou všelikých tramských písní a příjemným setkáním s kamarády, ale nevydrželi jsme do konce. Na Svatojánských proudech slavili Jarďa s Hankou výročí svatby a již dříve jsme slíbili, že jim zahrajeme.

Hned týden na to už jsme bojovali o ceny na Memoriálu Oldy Vrtišky při potlachu v Údolí oddechu, a zase na potlach 100.výročí Svatojánských proudů.

Takovou sprchu jsme snad v životě nedostali. Sakra, to bylo vody. Pršelo dva dni a dvě noci, ve stanech byla plovoucí nejen podlaha, ale skoro všechno. Ještě, že jsme se mohli pak u Taterů usušit.

V polovině července jsme se vydali za Perglovou partou do Nadryb. Krom desítek kamarádů přijel i Marko s Vladkou, Gusta-Mates z Austrálie, Rebbo a dokonce i filmaři, kteří dokumentují stezky, vody i campy ze života „posledního romantika“ Marka. Inu užili jsme si i další dny v Plané a na Berounce. Koncem července jsme nemohli chybět na 103.výročí zpřátelené osady Údolí děsu. Paráda jako vždy.

Nemůže člověk sedět jednou prdelí na dvou židlích, a tak jsme museli odmítnout milé pozvání spojených osad v Ivanke pri Dunaji. Pozdravy i upomínky předali za nás Rebro, Sisel, Pablo i Gusta.

V srpnu jsme stačili ještě zajet do domova seniorů na Chodově navštívit Vládu Těru, potěšit jeho i spolubydlící pár písničkami a vzpomínkami na dobu, kdy s ním jezdil a připravoval pro nás ty nezapomenutelné výpravy a vejšlapy. Líbilo se i kamarádům z osady Teuton a milé bylo i setkání se Standou z Faty Morgany.

V září jsme zajeli do Radkyně, abychom se společně s Magdou a kamarády z osady Balkony rozloučili s kamarádem Žabákem, který odešel a dnes už popíjí brendy tam nahoře v nebeském baru.

Týden před potlachem jsme se sešli v našem údolí k brigádě. To byla makačka. Ještě že máme mezi sebou takové pracanty jako jsou Jindra Egi, Jirka-Fík, Míra Panenka, Mladej Kapr i Medvídek a Tomáš. Makali všichni do padnutí. Ani kamarádky nezůstali pozadu a mohli by si z nich mnozí vzít příklad. Díky patří všem, kteří přiložili ruce k dílu.

Nakonec vše dobře dopadlo. Nová lávka u brodu pod mlejnem a opraven i most Všetatsko-berounského přátelství, který se nám snaží podemlít voda.

Odměnou nám byla oslava 70. narozenin kamarádů Míry Panenky a Rebra, který na svých bedrech dotáhnul divočáka až z Pezinoku, a dokázal ho v polních podmínkách rozporcovat i ugrilovat. I vínečko bílé aj červené teklo prúdom. Míra k tomu dovalil soudek piva, i kořalička se našla a oslava byla řádná.

Pravdou zůstává, že v neděli se nám do práce už moc nechtělo, a tak jsme ani tábor nebourali. Však ve středu už budeme zpátky.

56. potlach Kamarádů Staré řeky

Na náš 56. potlach nám počasí vyšlo kouzelně. Už ve čtvrtek jsme museli rozdělat dva buřtáky. Kamarádi se začínají sjíždět na náš potlach už nějak v předstihu. Sobotní před potlachovou muziku obstaralo hudební uskupení „Tři v trávě“ velice zdařile. Odpolední muzikantskou hodinkou osadní kapela uvedla „Trampské soutěže“. Tradičně dobrá zábava.

Dita připravila soutěže pro děti i s mnoha cenami a je třeba říct, že půjde-li to takhle dál, tramping nezahyne. Z osadní drobotiny vynikal především Kapřík třetí, který byl jmenován mladým placko-zroutem.

Nejvíce nás překvapila kamarádka Markétka, která si v Trampském trojboji odnesla skutečně zaslužené 1. místo.

Ve všech disciplínách nechala daleko za sebou i zkušené trapery, a tak dokázala, že i slabá žena může často vyzrát nad hrou silou. Gratulujeme.

Nežli jsme se nadáli, byl podvečer. Osada se shromáždila jako každoročně na pietním místě u křížku, vzpomenuli jsme si na kamarády, kteří už odešli do věčných lovišť, ale v našich srdcích žijí dál.

Potom už zaplátl táborový oheň, který nám zažehli kamarádi Naffák, Pišta, Sislova Alenka a za naši osadu Kapr.

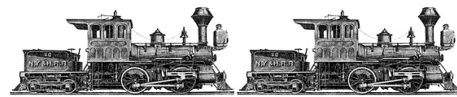
Zazněly hymny a po chvíli ticha pak přivítání kamarádů. Osadní kapela zahrála osadní i tradiční trampské písně. Následná přehlídka muzikantského umu trempířů. Písničky se střídali s veselým vyprávěním, Naffákovými básničkami i nezapomenutelnými historkami z dob dávno minulých. Všichni, kteří k zábavě přispěli, dostali krásné placky, které s pečlivostí sobě vlastní, vytvořil kamarád Kenny, kterému patří rovněž dík.

Pak už se rozehráli muzikanti ze všech koutů a následně se utvořilo okolo kamarádů z osady Paběrky nevidané hudební a pěvecké těleso s nevyčerpatelným trampským repertoárem, které vydrželo pod taktovkou Kuby Jirouška a Jezzyho hrát až do časných ranních hodin.

Do našich řad jsme při této příležitosti přijali nového osadníka, ale hlavně dobrého kamaráda Rebra, Vojtu Uhlíka.

Ač je zdaleka a na osadu to má přes 400 km, může jít Rebro mnohým kamarádům příkladem nejen v práci pro osadu, ale i v účasti na slezinách i ostatních akcích. Po předání slovenky Vojtovi zvolala osada sborové umííí a všichni mu popřáli krásné dny a chvíle v kruhu osady.

Tradiční Mikuláš na Westendu se vydařil jako obvykle. Čermáččí rodinka obstarala rozdáni dárků. Ale největší radost rozdával malý andílek, ze kterého se vyklubala vnučka Vlad'ky a Marka, který samou radostí hrál bez večere a bez přestávky. Hrál se jako o život!

A pak přišel na řadu 14. adventní koncert Kamarádů Staré řeky. Zaplněný sál si zazpíval nejen s námi, ale i s nově obsazenou kapelou Pacifik a Duem Tornádo.

Vynikající atmosféru nejde popsat slovy, lépe shlédnout DVD film, který na koncertě pořídil a pro Vás připravil kamarád Fanda. DVD je k máni!

Střední den utekl, než bys řekl švec a už tu byl tradiční Svatoštěpánský pochod. Z Pustovět vyrazilo asi 30 nejvytrvalejších pochodníků, kteří dodrželi tradici. Na campu v údolí je již vítal ozdobený vánoční stromek a očekávalo občerstvení v podobě svařáku i horkého čaje, které připravila motorizovaná předsunutá jednotka. Jula vyhecoval část muzikantů k přinesení nástrojů a tak tentokrát při pochodu v údolí zazněly i oblíbené songy. Všichni si oddechli, když se Oldovi podařilo zmátořit se z hrozného pádu po uklouznutí a zřícení se z Mostu přátelství. Ještě chtěl varovat kamarády: „Pozor klouž....“, a to „e“ už nedořekl. Sbírali jsme ho z potoka s nalomenými žebry. Ještě že dobrý duch údolí stál při něm. Mohlo to dopadnout hůř. Zakončení pochodu se vydařilo a v hospůdce u Zelených bylo prima.

KULATÉ OSLAVY BLAHOPŘEJEME

- Panák 60.
- Klokanka, Gina, Čerovák 65.
- Milena, Sapér, Panenka, Rebro 70.
- Šmurky, Frambík, Papík 75.
- Kepi a Karel Hradil 85

No už je tady Den krabic, osadní oslava Svátků vánočních. Řízky i výzdobu i salát jsme si tentokrát nechali připravit v našem „Slezinovém útulku“ v salonu RAMBAJS - dříve Selská hospoda.

Nutno říct, že se hospodskéj Michal postaral o naše žaludky skvěle. Pro pochutiny zakoupené i donesené z kuchyně osadních děvčat nebylo kam položit obdržené dárky. A že jich bylo! Každý pro každého dárek 40x40 dárečků tj. 1600 dárků. Za chvíli není kam kafe položit a pivo postavit.

Ale Vánoce jsou Vánoce, a tak jak praví Iveta, krizi je nutno přečkat v blahobytu.

Co zbývá? Poděkovat bohu, přírodě, štěstěně, vyšším mocnostem-(jak kdo, můžete si vybrat), za to, že jsme se dožili dalšího roku. No a popřát kamarádům a všem lidem dobré vůle hodně štěstí, ale hlavně zdraví nejen do nového 2023. Mír s Vámi. Howgh. Baron

Osadní vánoce na Plešivci 12. 12. 2020

Bohužel doba Covidní nám nikomu nepřála a mnohým cestu životem řádně zamíchala. I nám se trpké chvíle nevyhnuly.

Už jen to, že mnozí z našich osadníků pamatují různé restriky z dob minulých, tak covidní restriky byly opomíjeny i námi, naše osada se vši počestností oslavila vánoční svátky, momentálně strávené u srubu na Plešivci a i my jsme na nějaké zákazy a kór na vánoce, házeli bobek.

Vždyť udělat si hezké chvíle mezi sebou, kdo by nechtěl? Už jen hojná účast toto potvrzuje.

Jindra se postaral o skvělou atmosféru se svojí harmonikou a ostatní se bavili, co hrdlo ráčilo pozřít. Tak ahoj v lepším čase kamarádi.

Kapr

Zub času zapracoval

Zimní vichřice se prohnala údolím. Krom mohutných stromů, které praskaly jako sirky dokázala sfouknout i kříž na pietním místě osady. Míra Hasič, který to objevil jako první, neváhal ani minutu.

Demontoval a renovoval schránku na pamětní destičky a jmenovky ale připravil i základ pro nový křížek. Dohodnul se s kamarádem Medvídkem na Všetatech o spolupráci na obnovení Pietního místa.

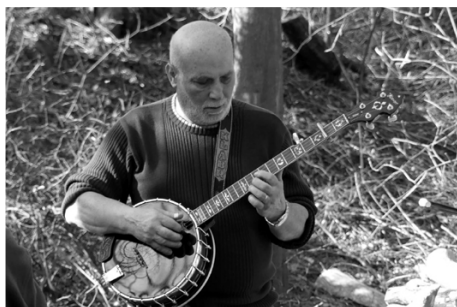
Medvídek pak z tvrdého dřeva vyrobil, nakonzervoval, dopravil na místo památní kříž. Zde můžeme opět v tichu postát a zavzpomínat na kamarády, kteří již odešli tam, odkud není návratu.

Díky Kamarádi.

POVSTAŇTE

KAMARÁDI....

Bohužel i neveselé zprávy se ocitají v novinách, není tomu jinak i u nás.

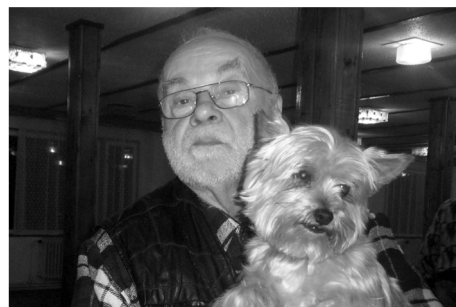
8. ledna 2021 odešel na poslední vandr dlouholetý člen osady, kytarista a zpěvák skupiny Pacifik Tony Linhart.

Další velkou ranou byl odchod na poslední vandr člena berounské bluegrassové skupiny „Tři v trávě“, Jirky Klábra Kreisingera 27. ledna 2021

A třetí smutná zpráva z roku 2022. dne 24. 11. ve věku 87 let opustil naše řady kamarád Standa Holeček. Byl nejen skvělým výtvarníkem a dobrým muzikantem, ale i dobrým kamarádem.

Přejme Vám klid a plnou sklenku tam nahore v nebeském baru.

Chybíte nám a vzpomínáme. Ahoj kamarádi

Vandry za každého počasí

Javornice – překrásný kout přírody, kde lesy šumí a potok řinčí o kamení, ptáci řvou na lesy a divokou zvěř potkáváte každým coulem. Kroky se táhnoucí od Krakovce až po malebnou Berounku, tot' krásný ráj kolem Javornice. Byť sužování vedrem, ledovou vodou Javornickou vždy schladíme se i v tom nejhorším parném dni.

Kamarádi Lahvoň, Áďová, Čort, mladej Miloš a má maličkost si to štrádujeme krok sun krok vpřed, kde na nás nikdo nečeká a nás nic nehoní, klidným tempem pokračujíc až k Berounce a vzhůru odtud na Točnick. Teplo je stále větší a větší. Uff

Vyškrábat se až nahoru do hradu dalo trochu námahy, ale stálo to za to. Výhled na okolní krajinu přetátou dálnicí mezi Prahou a zbytkem světa jest opravdu

hnusný, ale koukajíc zpět k Berounce je oku lahodící podíváná.

Směr bus na Hořovice a hurá na rychlou dráhu z Hořovic do Zdic a rychlý přesun do občerstvovny. Krom vody nezbylo už nic. Přestupem ve Zdicích na lokálku do Jinců a odtud už příplazem vpřed do Čenkova a hurá do občerstvovny „Za vodou“.. csss, to zachutnalo, pivo jako křen.

Hudba hrála, hostinec plný usáren, žvanec taky stál za to a nás čekala další štreka na Komorsko, kde chceme přespat.

Smrákalo se a z dále bylo slyšet dunění. Hudba však to byla nebeská, páč průtrž nelidská, naše hrby smočila.

Na místě jak zmoklé slepice, vyndávali jsme spaní přetrpce.

Předpověď nelibá, bouřky jdou od jiha, stačilo se rozdělat oheň a pojist a popít,

a už nebeský bum nám seslal vodní šum.

Dalšího dne zvesela, těžké usky házíme na těla a jdeme dál na Studeňák a Malý Chlumec, brdské lesy jsou krásné v tom, že nevíte, co vás čeká za hodinu. Takže v mezipřistání na Studeňáku, jali jsme se sušit co se dalo a když paní pití dopili jsme, vypravili jsme se v dále, mokřý jako jelci ve tření. V Chlumci bylo veselo, teplo a hravo, šipky jsme vrhali jako o život, když v nemysli restriční v osm hodin nás paní hostinská žádala o zaplacení a vytracení se do dále.

Suchý jsme si našli u místního rybníka zázemí a spokojení s tím, že nebe s přelivem namoklým už odtáhlo do dále. Odtud již druhý den, řapali jsme urdouseni dlouhým pochodem na vlak do Osova a hurá domů. Hurá nás přešlo na vlakové zastávce, kde překvapení velice, že vlak má zpoždění, ba že, jen výluka a autobus ten náš hnus vyvoněný kouřem ohňovým a potem krvavým, snášet museli až do Zadní Třebaně. Ahoj pardi Kapr

Po vodě do Němec

Je to domluveno, část severní sekce, část lidí z Terezína a část lidí z Berouna se vydají na týdenní plavbu po Labi.

Vyplováme ve čtvrtek, protože máme domluvenou akci v neděli v Pirně. Plavby se účastní loď SHIF z Terezína a Njörd z Berouna. Při splouvání Labe kotvíme na zajímavých místech jako je Pískovna pod Litoměřicemi, nová marina ve Valtířově a nakonec v Dolním Žlebu. Tam ještě doplňujeme zásoby piva, aby ho bylo dostatek, a pak už se pouštíme za hranice. Kotvíme na náplavce v Pirně a v neděli se účastníme dobových slavností. Jindra je ve svém živlu, s harmonikou baví lidi okolo a dokonce si zahrál na podiu s dobovou kapelou.

V pondělí ráno se vracíme zpět. Dozvídáme se, že hoří v Hřensku. Tam proplováme kolem druhé hodiny. Z lesů se valí oblaka dýmu a vrtulníky nabírají vodu z řeky. Njörd má při průplavu Děčínem potíže, a tak se rozdělujeme. Oni kotví v DC a Shif doplul zpět do Valtířova. Do Terezína se vracíme zpět v úterý. Plavba byla až na nějaké malé problémy úspěšná. Kaňon Labe stojí za zhlédnutí za paluby loď.

Prcková

Dneska už je to věc jistá, Velká oslava se chystá

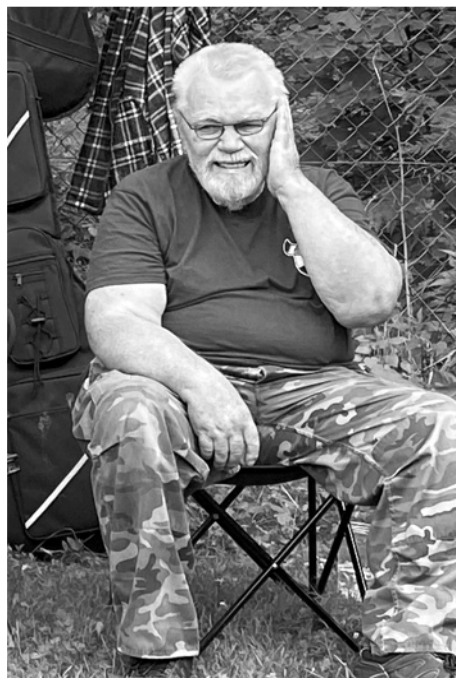
Taky nějaké zprávy veselejší nutno sdělit lidu tramskému.

V roce 2023 budeme mimo jiné svědky významné události. Jarda alias Wimpi řečený Lasička dovrší již brzy a v přiměřeném zdraví význačného jubilea svého příchodu na tento svět, a to již před 80.lety.

Svoji tramskou pout' zahájil v dávných dobách na Skalce, pak v osadě Týřov, aby se později stal kamarádem Staré řeky.

Popsat Wimpiho tramsko - vodácký repertoár není v rozsahu tohoto občasníku možné. A tak vyslovujeme alespoň obdiv a uznání za práci pro osadu, pěvecký sbor i naší vodáckou sekci. Osada předem gratuluje a přeje svěžího ducha, jasnou mysl, hodně zdraví a elánu do dalších let.

PS. Těch kulatých oslavenců je víc...

inzerce

La Grace v ohrožení – přežije to?

Náivní člověk by si myslel, že pro La Grace je největším nebezpečím hurikán, nebo podmořský útes či obří krakatice 😊.

Ale ukázalo se, že pokud chceme zachovat tuhle loď pro další generace, musíme pro ni nutně zajistit kvalifikovanou stálou posádku. Lidi, kteří se v mládí vrtali v motorce značky Pionýr už pomalu odcházejí do důchodu a nové generaci jsme hloupě říkali: „studuj, nebo budeš muset v životě pracovat!“ 😞 Je to smutný, ale bez strojníků tahle krásná loď nepřežije...

Koho tu sháníme?

Říkáme jim „strojníci“, ale nejde jen o stroje samotné. Ve skutečnosti hledáme někoho šikovného, koho baví práce všeho druhu a umí se postavit k dřevu, železu, nebo třeba elektrice. Já vím, nikdo neumí všechno, ale máte-li přístup „co neumím se naučím, protože mě to baví“ má to smysl!

Najde se ještě v téhle době někdo takový?

Nabízíme práci na moři v časovém rozsahu, který vám bude vyhovovat a dokážete ho sami skloubit s vaším životem na pevnině, nebo potřebujete udělat tlustou čáru za svým životem a odejít na moře na trvalo? Hodně otázek, na které nenajdete odpověď pokud neuděláte první a nejdůležitější krok.

Napište mi na WhatsApp, či zavolejte na tel. 604269192 a probereme to.

Pepa Dvorský, kapitán La Grace

pracoviště

Vážení, pokud v osadních kronikách, popřípadě novinách, schází Vaše příběhy, zážitky a fotky, je to tím, že jste je vůbec, nebo včas neposkytli k použití. Redakce

Je pátek a nedočkavě podrážky už už by hnali na courák do Prahy, kde mám sraz s kamarády a kde nám odjíždí šestikolka směr Velká Lečice. Na stojáka dva plechovkové Kozlíky a hurá do řádku, čekající na vytoužený šestikolák do světa.

Ve Velké Lečici po ukrutánsky dlouhé jízdě v šestikolce napěchované po strop nadšenými chatari a školáky, páč nás jelo deset, Lahvoň, Milda, Lipi, Mrzout, Idová, Luky, Kokršpic, Balvan, Čort a má zaboblená maličkost a s Uskou na hrbu jsme našli občerstvovnu U Stiborů, kdes i přesto, že měli ještě zavřeno, napojili a nakrmili na zahradní baště. Naše plány byly směle a jasné, putovat divokou Kocábou ku Štěchovicům.

Přes Malou Lečici a šup do džungle, kde jsme procházeli malebné ouvozy s ledově plynoucí Kocábou. Prvním takovým byl Bojanovický brod, následující neméně krásnými zátišími kouzelné přírody. Další zastávkou byl brod Bratřinův. To už na nás pomalu vykukovala první známá osada Askalona, ale u Fafkova mlýna jsme dali pohodovou pauzičku na malou svačinku. Kolem lesy louky a jen tři chajdy, které zely prázdnotou, tak jsme si propůjčili u jedné z chat ohniště a v klídku dali gáblík, orosenou chmelovou pěnu a poté kýžený odpočinek. Zde jsme i přenocovali a druhého neméně sluného dne pokračovali dále po šumící Kocábě.

Vandr po Kocábě

Po ranním očistci v ledové vodě, dobré snídani, jsme místo vyčistili, jako by tam nikdo nebyl a pokračujíc dále jsme se vydali na vrch Strhaný a na další vrch Havran, kde už bylo vidět seskupení jednotlivých osad. Rozhodujíc se, kam se podívat dříve, bylo opravdu na tématu dne, páč na Askaloně bylo nějak mrtvo a neznajíc tamních mravů, po dobré radě šerifa Barona jsme se vydali k osadě Dassword, kde zrovna probíhal turnaj v nohejbalu. Po dopátrání tamního šerifa jsme směli zvostat a dopřát si točeného piva, relaxu a zábavy. Jenže po hodině bylo oznámeno našemu předákovi Balvanovi, že dochází pivo a že už nám nebudou moci nalít..., sami mají málo! Nám to netrvalo dlouho, vybrali jsme peníze na jeden sud piva a oznámili to šerifovi. Nebyl k nalezení, ale po několika málo chvílích se šerif ukázal a naši nabídku přijal. Slovo dalo slovo, na to zalomili jsme palce a šerif shánějíc řidiče, který ještě nepožil, byl vyslán pro jeden sud piva.

Před večerní merendou se místní dožadovali našeho odchodu, bojíce se druhého dne nadělaných koblih v jejich okolí a smradlavých vocheaných keříků.

Tu zzelelo se jednomu převeselému kamarádovi a ubytujíc se na jeho zahradě, ujednali jsme, že se neplech báti nemusí.

Zpívalo se, výskalo, až do rána ranního, kdy nám kamarád Karlos, zpěvný to muž, nadělal vaječ se slaninou, že nám z tého voči přecházely. Po sbalení toren jsme se rozloučili a vyrazili na poslední kus cesty.

Cesta byla trnitá a táhla se vším možným přes osadu Havránek, Orinoko, Masečinský brody, kol stromu Frňákovník, osadu Havran, Rewaston, Mantrap, Louisianu, Maják a Kansas až k hranicím Štěchovic. Na obzoru už na nás pokukovala autobusová zastávka, ale žízeň rozhodla, že se ještě rozloučíme v Pizzerii na zastávce. Cestou do Prahy bylo ticho. Někdo dospával, někdo mlčky pozoroval okolí a jiný koukal jen tak do prázdna.

Tak skončilo další putování naší krásnou přírodou a poznávání nových kamarádů. Tak ahoj pardi Kapr

Polární den

Sedím u okýnka v letadle a v hlavě mi stále zní ryvolovka Island, kamarádi mi ji často hrají na slezinách. Nevnímám hukot motorů, jen se nevěříčně dívám na hory, co pod námi letí.

Jsem tady, jsem tady. Přelétáme z Reykjavíku do Akureyri, tam na nás čeká plachetnice Boomerang. Její palubu už znám, plavil jsem se na ní v centrálním Baltu v prosincovém počasí. Je to šestnácti metrová krasavice, co vydrží v každé pozici. Posádka se v dobré náladě naloduje a místní mládež se vedle lodí koupe, blázní.

Vyplouvací rituál, rozdělení služeb, které se teď budou střídát tři týdny. Zapomenete na čas a kalendář, váš život bude mít jiný rytmus, pohyb moře a čas služeb.

Opouštíme dlouhý fjord a na rozloučenou nám mávají velrybí ocasní ploutve. Než se pustíme na otevřené moře, přistaneme u ostrova Grímsey. Je tu obrovská kolonie papuchálků, což jsou ptáci, co hnízdí na útesech a poznají se podle velikých zobáků. Místní specialita k obědu. Je tu ještě milník na cestách, bod severního polárního kruhu.

Gronské moře nás vítá. Další cíl je ostrov s činnou sopkou Jan Mayen. Po příplutí žádáme o povolení k vstupu na pevninu, povolují nám jen dvě hodiny, takže urychlený výsadek v dingi k břehu. Gumák je plný zájemců po okraj, na Bumerangu zůstávám jen já (invalida) a kapitán. Lodička odplouvá a po chvilce začnou potíže, vysazuje motor a proud je vynáší na otevřené moře.

Záchranné manévry nenaplánuješ a nenačvičíš, to až se stanou, tak se pozná, kdo ví kam šáhnout nebo zabrat. Před lety se nám podobná situace stala na naší Berounce (plachetnice), posádka byla přivravena.

Teď ale pod lodí leží 50 metrů kotevního řetězu a vrátek se taaaak pomalu točí, gumák je takřka mimo zátoku a vlny dotírají. Plný zpětný chod, kormidlo na doraz, obrat a plnou parou vpřed, být u přátel dřív než vlny. Záchranná operace se zdařila, všichni na palubě, tak zapít povedenou akci, výsadek se odsouvá na zítra.

Druhý den po návratu posádky obeplouváme ostrov a chytáme ryby do spíže, fakt tam dole jsou... Fotíme ledovec a pak bereme kurs k Norsku.

Je polární den, furt den, furt den, vrátila se nám námořní rutina, služby, spát, služby... Tedy spát jak se to vezme, krásně fouká tak se plachtí, loď je týden nakloněna na pravobok.

Vše je nakloněné. Na co si vzpomeneš je nakloněné, týden chodíme nakřivo, spíme nakřivo... V postelích jsou sítě, proti vypadnutí, probudíš se a jsi v síti.

Moře, nic jen moře, žádné lodě kolem, tady nikdo nepluje, jen jednou v dálce vidíme kosatky, ale drží si odstup, hřbetní ploutve jim ční z moře. Netušil jsem, že jsou tak velké (ty ploutve).

Náš cíl je norské město Tromsø, máme čas, tak se touláme fjordy, chytáme ryby, sbíráme houby a na jednom ostrově hledáme pižmoně. Nikomu z nás nedochází, že máme vlastně štěstí, že je nenacházíme. Potkat divokou našvanou skoro kozu v místě, kde se utíkat nedá, by nebylo moc dobré.

Ostrov je vlastně nacucaný mech plný vodních děr a kamenů, není to naše příroda k čundrování. Tady si akorát vyvrkneš kotník, ale je tu krásně.

Tromsø, civilizace, bary a tak. Klidné město, kde nikdo nikam nespěchá, lidé jsou k sobě ohleduplní, žádné davy. Zajímavé je, že tady na severu Norska, ale i na Islandu, potkáte mnoho česky mluvících lidí, a skoro vždy jako obsluhu v barech.

Tady cesta končí, nebo začíná jiná?

Příznivý vítr do plachet vašeho žití. Richard, cpt, II. Třídy, specialista pro plavbu v rákosí a ztroskotání, instruktor robinsonů, majitel několika finských ostrovů a francouzských držav.

Vařte grog!

Jak je to s tím sedlákem a bramborama...

OHŘE - květen 2022

Ejzi, Adela, Chromci, Jana a já startujeme v Tršnici. Tam jsme nechali auto a pluli do Šabiny. Další den jsme chtěli končit v Lokti, ale ceny v kempu silně připomínají drahotu. Kousek pod Loktem jsme zastavili na ostrově, schovali lodě i sebe, abychom nebyli vidět z cesty ani ze břehu. Třetí úsek do Dubiny jsme dopluli k Rumcajsovi. Další den jsme dopluli do Vojkovic a tam naše vodní putování skončilo.

EGI

MORAVA a DUNAJ - červen 2022

JE SUCHO!!! Na všech řekách je málo vody, a tak jsem dostal nápad. Vezmeme BARAKU (nafukovací kanoe), poplujeme z Kútů po Moravě do Dunaje a dál, kam to vyjde. Na soutoku s Dunajem se k nám přidávají Sisel a Palo. Společně plujeme k Sislovi na hausbót pod Bratislavu. Dále jsme pluli sami po starém Dunaji do Medvedova a potom už vlakem domů. Nádherná voda!

EGI

LABE - Červenec 2022

František Pohoda z Terezínské party nás pozval na splutí Labe do Pirny. Tam měly být nějaké slavnosti a tak jsme se rádi zúčastnili.

S Terezínskými plavci jsme se setkali u Klabíka a potom jsme pluli do Děčína, Dolního Žlebu a pak do Pirny. Zpět jsme se vrátili proti silnému proudu – 20 hodin plavby do Ústí a dále do Českých Kopist a domů.

Tonda Cinert, Zlat'ák, Jana a Egi

LABE - leden 2023

Po dvouleté přestávce jsme pořádali opět zimní plavbu na Labi. Potkalo se 6 lodí v Nučicích na Palizovo loděnici.

Ve středu jsme dali lodě na vodu, ale ve čtvrtek foukal tak silný vítr, že plavba na naší plně naložené pramici by byla velmi obtížná. Zůstali jsme na místě, ostatní lodě vypluli. V pátek jsme se setkali s flotilou u Klabíka. Dále jsme pluli společně do Vaňova. Další den jsme se vrátili a pluli asi 5km nad Nučnice do Lounek. Je tam hospoda u Trumpetky, krásné posezení! V neděli ráno jsme naložili loď a vrátili se domů.

Tonda Cinert, Zlat'ák, Jana a Egi.